

1. ΚΡΟΝΟΣ

ένα βιομηχανικό κτήριο σε επανάχρηση

Έως τη λήξη του Β' Παγκοσμίου πολέμου, η θέση Ρουφ (Ταμπάκικα Πεντεδέκα) στην περιοχή Νέα Σφαγεία του Δήμου Αθηναίων ήταν αγροτική. Το 1949, ο Παρασκευάς Γεωργίου Παπαχρήστου αγόρασε οικόπεδο 4.125μ² περικλειόμενο από τις οδούς Μακεδονίας, Πύργου Αμαλίας (λεωφ. Ειρήνης) και Δωρίδος, όπου ανήγειρε βιομηχανική μονάδα ζαχαρωδών προϊόντων και χυμών εσπεριδοειδών με την επωνυμία ΚΡΟΝΟΣ, η οποία συνδέθηκε με το ζαχαροπλαστείο Διεθνές της Αθήνας. Ο ιδιοκτήτης κηρύχθηκε σε πτώχευση το 1961: το εργοστασιο και ο εξοπλισμός του κατασχέθηκαν υπέρ της Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος (ΑΤΕ).

Έως το 1988 διατηρούνταν ο υδατόπυργος, η καρινάδα και το θυρωρείο της μονάδας. Το κτήριο χρησιμοποιήθηκε από την ΑΤΕ ως Χημείο, αποθήκη γεωργικών εφοδίων και αναλωσίμων και για τη στέγαση του Ιστορικού Αρχείου της. Στη συμβολή Ειρήνης και Μακεδονίας κατασκευάστηκε, το 2009, κατάστημα της ΑΤΕ. Με την απορρόφηση της τελευταίας από τον Όμιλο Πειραιώς και απόφαση του Ομίλου να στεγαστεί στο συγκρότημα το Ιστορικό Αρχείο του Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς, ολοκληρώθηκαν το 2013 οι αναγκαίες εργασίες για τη μετατροπή του σε χώρο με σύγχρονες συνθήκες φύλαξης, αρχείων και όλες τις λειτουργίες ώστε να απευθύνεται σε πολλαπλές ομάδες κοινού, αποσκοπώντας και στην αναβάθμιση της περιοχής, ως νέος ερευνητικός και πολιτιστικός πόλος.

Πηγές:

Ι.Α. ΠΙΟΠ, Αρχείο ΑΤΕ - Συμβολαιογραφικό αρχείο Μ. Ι. Βαμβακά - Νικ. Σιδέρης, Η ελληνική βιομηχανία: Βιομηχανική παραγωγή και αξία αυτής κατά τα έτη 1953 και 1954, Αθήναι 1955

2. Αθηναϊκή Βιομηχανική Εταιρεία Καπλαμάδων Α.Β.Ε.Κ. Α.Ε.

Λεωφόρος Ειρήνης 18 (πρώην οδός Πύργου Αμαλίας 26) αριστερά της Πλατείας Λαού, περιοχή Παναγίας Πλατάνας, οικισμός περιβολιών, Κάτω Λόχα.

Η εταιρεία ιδρύθηκε το 1950 από τον Παναγιώτη Ιωαννίδη (γεννήθηκε το 1900 στην Αττάλεια και απεβίωσε το 1994 στην Αθήνα) και την οικογένεια Βαράγκη. Ο Σάββας Ιωαννίδης, πατέρας του Π. Ιωαννίδη, γεννήθηκε στην Κύπρο και εργάστηκε στην Αττάλεια, όπου παντρεύτηκε την Αναστασία Κουγιουμτζλόγλου, η οικογένεια της οποίας ασχολούνταν με δασικές εργασίες και εμπόριο ξυλείας. Ο Σάββας Ιωαννίδης έχασε τη ζωή του κατά τη Μικρασιατική Καταστροφή και η σύζυγός του κατέφυγε στην Αθήνα με τα τρία τους παιδιά. Ο εξοπλισμός της μονάδας περιλάμβανε το 1959, σύμφωνα με έκθεση του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Οικονομικής Αναπτύξεως (ΟΧΟΑ), μηχανή μαχαίρι κοπής καπλαμάδων, τρία αυτόματα ακονιστήρια, τόρνο κοπής καπλαμάδων, πετρελαιομηχανή GENERAL 136 ΗΡ οριζόντιο ατμολέβητα, γερανογέφυρες 7 και 3 τόνων, δύο ηλεκτρικές κεντρόφυγες αντλίες, πριονοκορδέλα BRENTA. Διέθετε εγκαταστάσεις τσιμεντοδεξαμενών, ξηραντήριο και γερανογέφυρα.

Πηγές:
Ι.Α. ΠΙΟΠ, Αρχείο ΟΧΟΑ

<https://www.xagr.gr/profile/profile-905638408/el/>
<https://www.wellinismos.gr/content/ioannidoy-maria>

3. Πρωτοβάθμιοι αγαλαδοτροφικοί συνεταιρισμοί

Περιοχή Παναγίας Πλατάνας οικισμός περιβολιών, Κάτω Λόχα, οικοπεδικός συνεταιρισμός Άγιος Ιωάννης ο Ταύρος.

Η περίληψη πορίσματος ειδικής Επιτροπής της 23.11.1948, η οποία συστάθηκε τον Οκτώβριο του 1948 από την ΕΟΑ, σημείωνε την εγγύτητα της αγελαδοτροφίας στο κέντρο Αθηνών, με το 90% του αγελαδινού γάλακτος που καταναλωνόταν να παράγεται σε ακτίνα 25 χιλιομέτρων από το κέντρο της πόλης. Ο συνεταιρισμός Αναπαραγγής Αγελάδων και Πωλήσεως Γάλακτος Αγελαδοτρόφων Αγίας Άννης Ρέντη «Ο Άγιος Μόδεστος», μέλος της Ενώσεως Αγελαδοτροφικών Συνεταιρισμών Αττικής, το 1954 είχε 97 μέλη, 1.010 αγελάδες, 257 μοσχίδες, και 36 ταύρους. Ήταν τεταρτος σε αριθμό μελών ακολουθώντας τους πρωτοβάθμιους συνεταιρισμούς Μενιδίου με 290 μέλη, Αττικής με 254 μέλη και Θηρών με 98 μέλη. Ο συνεταιρισμός Αγίας Άννης Ρέντη προσκόμιζε στο εργοστάσιο ΑΣΤΥ από 1-08.08.1954 1.650 (τόνους) γάλακτος, ακολουθώντας τον πρωτοβάθμιο συνεταιρισμό Αττικής με 6.180 (τόνους) γάλακτος. Η Καλλιθέα την ίδια περίοδο εισέφερε 1.370 (τόνους) γάλακτος.

Το 1965 οι εργασίες του συνεταιρισμού περιορίστηκαν εξαιτίας της απομάκρυνσης των βουστασίων των συνεταίρων με αποφάσεις του Δημοσίου από την περιοχή των Αθηνών.

Πηγές:
Ι.Α.Π.Ι.Ο.Π., Αρχείο ΚΕΔ, Αρχείο ΑΤΕ
Δ.Ε.Π.Ε.Κ.Ε.Π. Μοσχάτου Γραφικές Τέχνες (2000)
Αναμνηστικό Λεύκωμα 1920-1960 Τόμος Ι : Η Ιστορία
του Μοσχάτου μέσα από 97 Σπάνιες Φωτογραφίες.

4. Ανώνυμος Εταιρεία Βιομηχανίας Ερίου "Β.Ι.Ε.Ρ. Α.Ε."

Δωρίδος 18-20, σήμερα στεγάζεται η
Εταιρία Συστατικών Τροφίμων -
Ειδών Διατροφής ΠΟΛΥΖΩΝΣ Ε.Π.Ε.

Η εταιρεία ιδρύθηκε το 1950 (ΦΕΚ ΔΑΕ 94/23.03.1950) με έδρα στην Αθήνα από τους Κωνσταντίνο Γκαραβέλα, Λεωνίδα Αποστολόπουλο, Ευάγγελο Ζανίδη, Θεόδωρο Ζ. Παπαντελή, Δημήτριο Ατσαβέ, Ερρίκο Καπουάνα, Ιωάννη Αναγνωστίδη και Αντώνιο Καρυστινάκη. Διατηρούσε νεόδμητο ιδιόκτητο εργοστάσιο «εφωδιασμένον με τελευταίου τύπου μηχανήματα Βελγικής προελεύσεως και ασχολείται με την κατασκευήν εριοκλωστών. Αρχικός σκοπός της ιδρύσεως ταύτης ήτο κυρίως ο εφοδιασμός δι' εριονημάτων του εν Βόλω υφαντουργείου ΛΕΒΙΑΘΑΝ Αφών Μουρτζούκου». Απασχολούσε 52 εργάτες και 16 υπαλλήλους και τεχνίτες. Κατάσταση του έμμισθου προσωπικού του 1958 εμφανίζει 18 άτομα. Σε πίνακα ανάλυσης προσωπικού της τριετίας 1955-1957 παρατηρείται η αυξημένη αναλογία 45 περίπου αρρένων έναντι 16 γυναικών ανά έτος.

Πηγές:
Ι.Α. ΠΙΟΠ, Αρχείο ΟΧΟΑ
Σούτος, Χ., Σούτος, Δ. (2017) Ταύρος. Τοπογραφικές
Ιστορικές Λαογραφικές Σελίδες. Εκκυκλημα:
Ταύρος

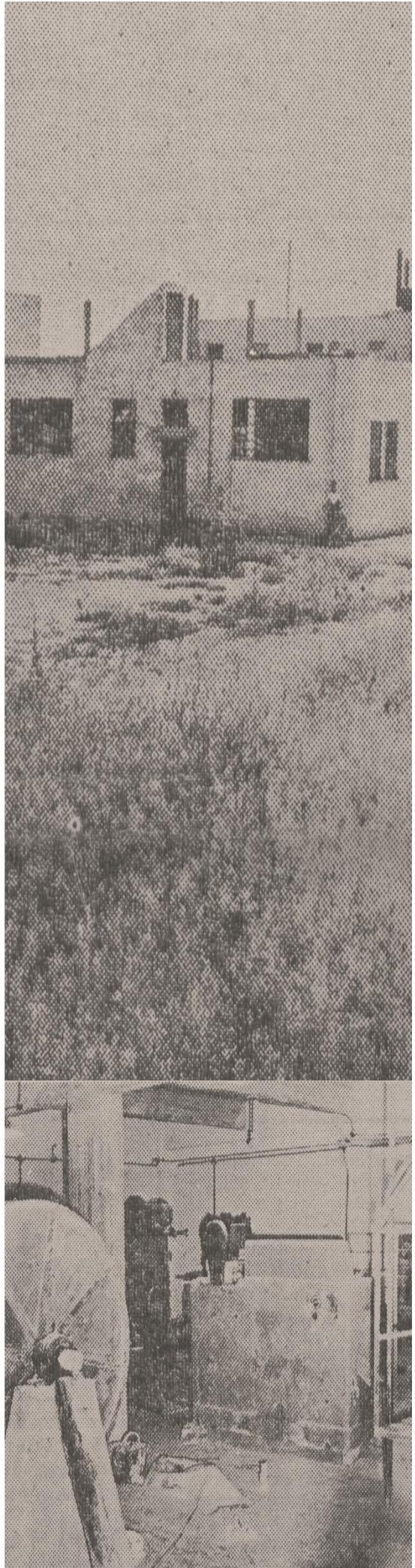
5. ΜΙΝΩΪΚΗ Κεραμευτική Επιχείρησις Γ. Καβάλη

(Δωρίδος και Πέτρου Ράλλη 19)

Ο Γεώργιος Ιωάννου Καβάλης γεννήθηκε στο Σαραμπουρνού της Μικράς Ασίας το 1907 κι απέκτησε την ειδικότητα του πρακτικού μηχανικού. Ίδρυσε το πρώτο εργοστάσιο κεραμικών στο Ηράκλειο Κρήτης το 1932 χρησιμοποιώντας για πρώτη ύλη κόκκινους κρητικούς αργίλους. Μετά την Κατοχή απέκτησε μεταλλευτικά δικαιώματα στη Μήλο για την προμήθεια λευκής αργίλου που αξιοποιούσε στην παραγωγή επιτραπέζιων κεραμικών. Τότε υιοθετείται η επωνυμία ΜΙΝΩΪΚΗ και το σήμα της εταιρείας που απεικονίζει την Παριζιάνα της Κνωσού. Το 1956, ο ίδρυτης επιχείρησε να επεκτείνει την παραγωγή στα πλακάκια υγιεινής με την αγορά οικοπέδου και την ανέγερση δεύτερου εργοστασίου στο Ρουφ σε οικόπεδο 9.538 τ.μ. Η εταιρεία θεωρούνταν στα τέλη της δεκαετίας του 1950 από τις καλύτερες στο είδος της διαθέτοντας με επιτυχία επιτραπέζια σκεύη στην εσωτερική αγορά. Τα μηχανήματά της, σε σχέδια του ίδιου του δημιουργού της, με λίγες μόνον εξαιρέσεις, ήταν εξολοκλήρου ελληνικής κατασκευής. Το 1962 ξεκίνησε πρώτος στην Ελλάδα την οργανωμένη παραγωγή πορσελάνης στο εργοστάσιο Ηρακλείου, χρησιμοποιώντας την επωνυμία ΚΑΝΤΙΑ. Το 1980 ίδρυσε μονάδα πορσελάνης στη ΒΙ.ΠΕ. Ηρακλείου που εξήγανε τα προϊόντα της σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες με το σήμα CANDIA ΠΟΡΣΕΛΑΝΗ.

Πηγές:

Ι.Α. ΠΙΟΠ, Αρχείο ΟΧΟΑ
Σουτος, Χ., Σουτος, Δ. (2017) Ταύρος. Τοπογραφικές
Ιστορικές Λαογραφικές Σελίδες. Εκκύκλημα: Ταύρος

8. Ανώνυμος Εταιρεία Χημικής Βιομηχανίας Α.Ε.Χ.Β. (εργοστάσιο στη συνοικία Ρούφ, τέρμα Ρούφ, τ. 593 313, γραφεία Πατησίων 30α, στη συνέχεια (1946) Ευριπίδου 8 και (1962) Καρόρη 5 στον πέμπτο όροφο)

Η Ανώνυμος Εταιρεία Χημικής Βιομηχανίας (Α.Ε.Χ.Β.) ιδρύθηκε το Σεπτέμβριο του 1924, με σκοπο «πάσα εργασία σχετιζομένη προς επεξεργασίαν οστών και δερμάτων και εμπορίαν των προϊόντων αυτών, ως και άλλων χημικών προϊόντων». Διατηρούσε ιδιοκτητό εργοστάσιο επί των οδών Ορφέως Πέτρου Ράλλη και αγροτικής οδού σε οικόπεδο 35.287 τ.μ. (τέρμα οδού Ορφέως) και ασχολούνταν με τη βιομηχανία χημικών προϊόντων, «οστεόκολλας, φυτοκαρμόν (αποχρωστικής ύλης) και των προϊόντων αυτών, λιπασμάτα χημικά, οργανικά λιπασμάτα, καλλυντικούς σάπωνας κλπ.». Στο συμβόλαιο δανείου της Κεντρικής Επιτροπής Δανείων (ΚΕΔ) αριθ. 49154/10.06.1950 αποτυπώνεται μηχανολογικός εξοπλισμός, μεταξύ άλλων, των οίκων OTTO RUET M. FRIEDRICH, SIEMENS, ROST, BIO, A. Κούπα, Κωνσταντάρα, Παπαθεοδώρου για τα τμήματα κόλλας, λιπασμάτων, σαπώνων, κυτιοποιείου-ξυλουργείου, φυτοκαρμόν, γενικής χρήσης, ηλεκτροκινητήρες και αντλίες πασης φύσεως. Στον εξοπλισμό γενικής χρήσης περιγράφονται «3) ζεύγος ηλεκτροπαραγώγον μετ' εναλακτήρος 95 KVA 1000 στροφών 400/230 V δικύλινδρος τύπου DIESEL MAN, ικανότητος 100 PS 215 στρ. 4) ζεύγος ηλεκτροπαραγώγον μετ' εναλακτήρος 195 KVA 250 στρ. 220/400 V τρικύλινδρος, τύπου DIESEL MAN, ικανότητος 215 PS 250 στρ.», καθώς και οχήματα Ντεκοβίλ διαφόρων τύπων. Επιστολή της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος της 10.06.1964 προς τον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως Οικονομικής Αναπτύξεως (ΟΧΟΑ) ανέφερε την εξόφληση του δανείου ΚΕΔ οφειλής Α.Ε.Χ.Β.

7. Βιομηχανία Υποδημάτων ΕΛΒΙΣ Ανώνυμης Εταιρεία

Ορφέως 109

Ιδρύθηκε το 1963 με την υπ' αριθ. 16894/30.03.1963 απόφαση του Υπουργού Εμπορίου. Προήλθε από τη μετατροπή της ατομικής επιχείρησης του Μιλτιάδη Γραμμένου που λειτουργούσε από το 1960 και περιελάμβανε ιδιόκτητο εργοστάσιο κατασκευής γυναικείων υποδημάτων στην περιοχή του Ρουφ. Έδρα της εταιρείας ορίστηκε η Αθήνα και σκοπός «η βιομηχανική παραγωγή υποδημάτων και δερματίνων εν γένει ειδών, ως και η αντιπροσώπευσις παντός οίκου του εσωτερικού και εξωτερικού». Το 1962, με τη μεταφορά στο νέο ιδιόκτητο εργοστάσιο, οπότε «οι χώροι πλέον είναι άνετοι», ο ιδιοκτήτης σε επιστολή προς τον Οργανισμό Βιομηχανικής Αναπτύξεως (ΟΒΑ) αναφέρει ότι «προσέλαβον ετέρους πεντήκοντα εργάτας, υπερβάση ούτω τους εκατόν, ως και υπαλλήλους γραφείων ειδικευμένους και εχωρησα εις την συστηματικήν οργάνωσιν της εργασίας και της παραγωγής».

Η ΕΛΒΙΣ το 1971 ήταν «η πρώτη σε Ελλάδι επιχείρησης η οποία επέτυχεν βιομηχανικήν σειρά παραγωγής εις τα υποδήματα ειδικευθείσα κυρίως εις τα λαϊκά γυναικεία». Το 1977 τέθηκε σε εκκαθάριση και το 1986 μετά από εργασίες ανακαίνισης, εκποίησης του μηχανικού εξοπλισμού και διαμόρφωσης εξωτερικών χώρων με πράσινο και δέντρα, στέγασε για μικρό διάστημα την υπηρεσία αρχείου της Ελληνικής Τραπέζης Βιομηχανικής Αναπτύξεως.

8. Αφοί Νικολόπουλοι Αναστάσιος και Γεώργιος Βιομηχανία Δέρματος

Αγίας Άννης (πρώην Σαλαμίνος) και
Π. Ράλλη-Τέρμα Ρούφ

Ιδρύεται το 1923. Ο Γ. Νικολόπουλος αναφέρεται από τους ιδρυτές της επιχειρησης και ο Α. Νικολόπουλος ως επιστήμων χημικός και βυρσοδέψης με σπουδές επί σειρά ετών στο εξωτερικό, με καταγωγή από τη Σμύρνη ή το Αϊδίνι της Μικράς Ασίας. Η παραγωγή αφορούσε δέρματα είδη και είδη ταξιδίου, δέρματα γαντιών, δέρματα σεβρά και δέρματα τσαντών που κυκλοφορούσαν στην αγορά με το σήμα ΠΕΤΕΙΝΟΣ. Απασχολούσε 49 εργατοτεχνίτες και 10 διοικητικούς υπαλλήλους. Η μονάδα λειτουργούσε όλο το έτος. Τα προϊόντα διατίθονταν από πρατήριο της εταιρείας στο εμπόριο και τη βιοτεχνία. Η εταιρεία προμηθευόταν ακατέργαστα δέρματα από τις σκανδιναβικές χώρες, τη Βόρεια, Ανατολική και Νότια Αφρική, Ινδία και Πακιστάν, καθώς και ποσοστό 19% από την Ελλάδα. Το 1966 ο μηχανολογικός εξοπλισμός της περιγράφεται «ως επί το πλειστον από πεπαλαιωμένα μηχανήματα μη συντηρούμενα επαρκώς». Για τη συνολική εικόνα της μονάδας, «ταύτα παρουσιάζουν όφιν εγκαταλελειμμένην και απαιτούν σοβαράς δαπάνας επαναλειτουργίας αυτών».

Πηγές:

Ι.Α. ΠΙΟΠ, Αρχείο ΟΧΟΑ, Αρχείο ΕΤΒΑ
Οδηγός της Ελλάδος 1934-1935, έκδοσις εταιρίας
Ν. Γιγγλέσης και Σία: Αθήναι

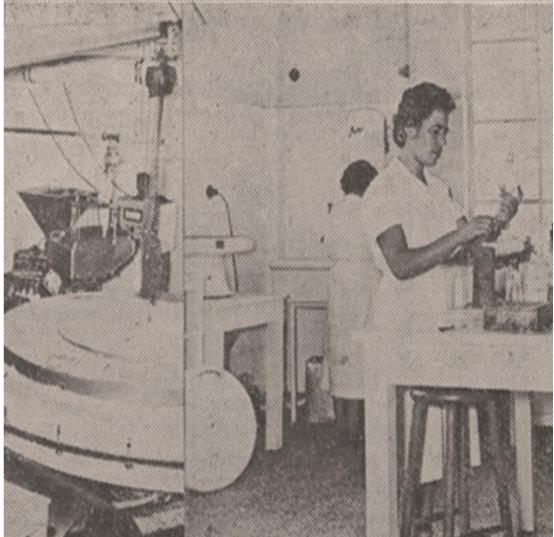
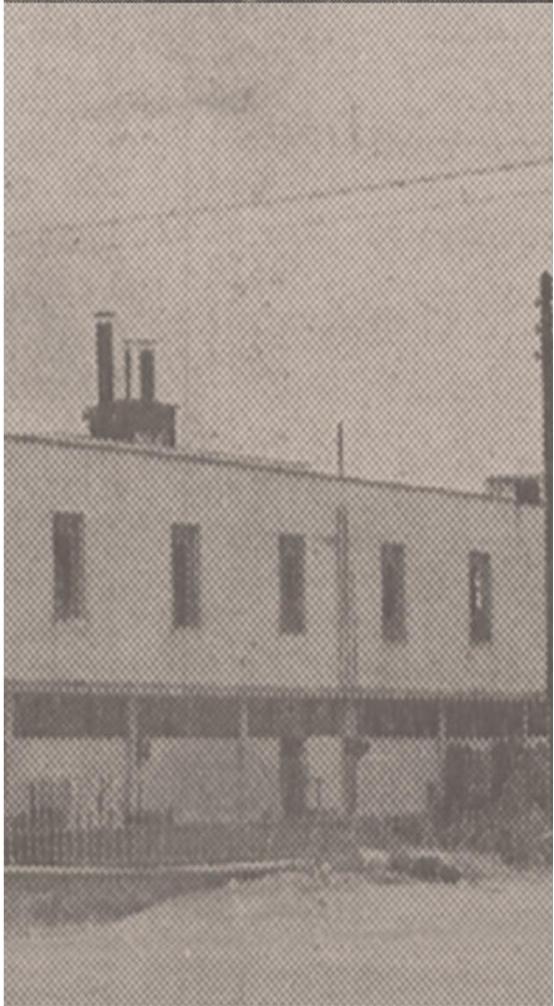
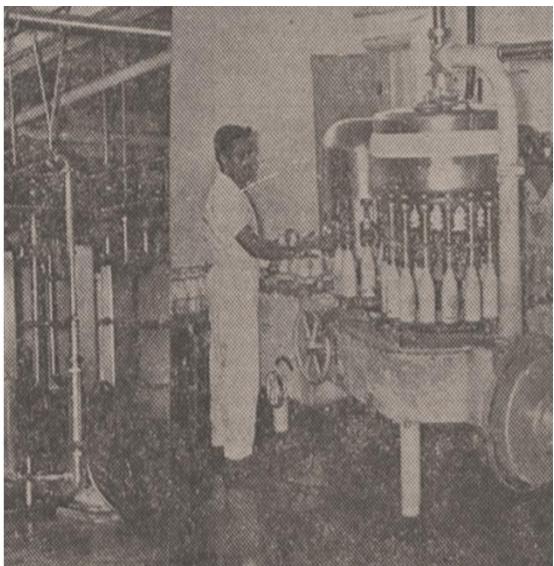
**9. Εργοστάσιον Παστεριώσεως
Γάλακτος "Αστυ" Ενώσεως
Αγελαδοτροφικών Συνεταιρισμών
Αττικής Βοιωτίας**

Πέτρου Ράλλη 21 και Δωρίδος Ρούφ

Η Κεντρική Επιτροπή Δανείων, πιστοδοτικός οργανισμός που λειτούργησε στο πλαίσιο του Σχεδίου Μάρσαλ στην Ελλάδα, ενέκρινε το 1951 συμπληρωματικό δάνειο 669.734 δολ. προς την Ένωση για την αποπεράτωση των εγκαταστάσεων του εργοστασίου της. Συγκεκριμένα, 80.080 δολ. προβλεπόταν να διατεθούν για την εισαγωγή 100 συμπιεστών 1/3 ΗΡ για τη συντήρηση παγωτών στα πρατήρια, 50 συμπιεστών 1/3 ΗΡ για ψυγεία γάλακτος στα πρατήρια, 50 συμπιεστών ½ ΗΡ για ψυγεία γάλακτος στα πρατήρια, πέντε αυτοκινήτων τεσσάρων τόνων, δύο αυτοκινήτων διανομής παγωτού και 1.200 γάλακτοδοχείων. Η διαδικασία παστερίωσης το 1958 ξεκινούσε με την παραλαβή του γάλακτος σε μεγάλα δοχεία από λευκοσίδηρο. Έπαινε έτοι πλέον η παρεμβολή ανθρώπινων χεριών. Από τις αποθήκες, το γάλα μεταφερόταν με αντλίες στον παστεριώτηρα, «ο οποίος ομοιάζει κατά έναν τρόπον, με μεγάλο σώμα καλοριφέρ. Είναι δηλαδή, φέτες-φέτες, αι οποίαι δέχονται αντιστοίχως γάλα η μία, νερό θερμό πολύ η άλλη, θερμοκρασίας 75 βαθμών». Στην υψηλή θερμοκρασία «φονευονται όλοι οι μικροοργανισμοί που είναι δυνατόν να αναπτυχθούν και να καταστούν κατόπιν επιβλαβείς εις την υγείαν του ανθρώπου».

Λιγο αργότερα το 1961 συστάθηκε κοινοπραξία εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων παστερίωσης και επεξεργασίας γάλακτος μεταξύ της Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος και της Ένωσης για τον εκσυγχρονισμό και τη συμπλήρωση του εργοστασίου. Το 1992, οι εργασίες της μονάδας διακόπηκαν.

Πηγή: Ι.Α. ΠΙΟΠ, Αρχείο ΟΧΟΑ, Αρχείο ΑΤΕ

ΟΡΓΑΝΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΣΤΕΡΙΩΣΕΩΣ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΓΕΛΑΔΟΤΡΟΦΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

**ΠΑΡΑΓΕΙ ΓΑΛΑ, ΓΙΑΟΥΡΤΙ, ΠΑΓΩΤΑ ΚΑΙ ΝΩΠΟΝ ΒΟΥΤΥΡΟΝ
ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΜΕ 15 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΕΙΣ 500 ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΤΗΣ
ΑΠΟΤΕΛΕΙ Ο ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΥΚΛΩΜΑΤΟΣ
ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΠΑΣΤΕΡΙΩΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ**

Ω. Κ. Α. ΜΕΛΕΤΙΟΥ

Πρόσδερος τῶν Ἀγελαδοτρόφων Ἀπτικῆς καὶ Βουιοτίας καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐργοστασίου «ΑΣΤΤ» ἐκθέτει τὰς ἀπόψεις του.

Ο πρόδεδος των διουκτικού συμβούλιου της Ένωσεως 'Αγελαδοφόρων Συνταγματιών' Αττικής και Βοιωτίας και τῆς ἐπέτειοςτης ἔπιπτος ποδὸς διαχωρίζεται ἀνευθύνως τὰ τοῦ ἕγος στασίου ΑΣΤΤα κ. Δημ. Μελέτιον, διετάσθων ὡς ἔκτη τὰ αἰτήματα τῶν ὁγγάνων ποδὸς ἐπιχορωταῖται:

Ἐπὶθη μὴδένων τοῦ ἕγοστασίου ΑΣΤΤα, οἱ ἀγελαδοτρόφοι της περιοχῆς Αττικής και Βοιωτίας, δὲν ἔνγνων γροστοῦται. Δὲν ἄνηκεν οὐδὲ σταθεῖται τοποθέτης τοῦ γάλακτος τον, οὗτοι και οι τυμά διαβούλων θυραὶ Ικανοποιηταί. Η κατάστασις αὕτη προκαλεῖται μεγάλην διστοργήν μεταξὺ τῶν παραγόντων και συντελέτω τὰ μεράστα εἰς τὴν θύραν Ἀγελαδοφόρων καὶ

ομών· παρά την διχύρη, μετέπειτα δέ, εἰς τὴν οὐσίαν της Ἐνωσεως Ὑπέλαφον ΣΩΣ οὐμόν· Αττικῆς.

Ἄπο της ουσίας της, πρωταρχική ἐπιδιώξεις της Ἐνωσεως, ήτο πάση προτίχεια ἡ πατουλέων μητρικά μέσα από την μεταρροϊά, ἔτειςεγγενέας και διθένες τον γεννήσαντο εἰς τὴν καταστάσιν αυτήν. Εξ την αρχαὶαν περι τὴν ταῦτη ἐνσύνθετο τὸν τρόπον της Ενωσεως ὑπὸ τῶν δρόμων Κρατικῶν διρχών, την Αγοραῖην Τελείην, Κεντρικήν Επιτροπήν Λαούν νέον ΟΟΧΑ και την Αγροτικήν Αποστολήν, με αποτέλεσμα να χορηγηθεῖν ἐπαγγελτική καθάρια, βασική, διανοή, την οποίη διένεγκαν ένος ἐπιμελεῖσθων

έργοστασίου πατεριδόσεως γάλακτος.
Αντικεμενικού σκοπού την έργοστασίου ήσαν: α) η βελτίωσις της ποιότητος των παραγόμενων και διατίθεμένων γάλακτος, β) η ανέξις της παραγωγής και κατανάλωσης τού ταχέλαδινον γάλακτος και γ) η βελτίωσης της τιμής του γάλακτος.

κτος καὶ γ) ἡ δειλιότης τῆς τιμῆς των γάλακτος.
Ἄπο της λειτουργίας του ἐγγράφων τὸν Μάρτιον του 1953
καὶ ἐντέλει, τὸ ἐγγράφον της ΑΣΤΤ, διὰ τὸν τελείον μηχαν-
ικῶν μέσων, τὰ δύο διαδέστε καὶ τὴν ἐπιστροφήν της παρασκολοθή-
σεως των γαλακτοκομικών προϊόντων, τίτον παρέγει καὶ τὴν λίαν
ἐπιεμπλεκόντας επαργόμενος τοῦ γάλακτος, επενέπει τὴν οἰδησίαν
δειλιότητος του πόντους, πορέγη δέο ἐπέρασεν ἐξ λόγων
ἀνταγωνισμού καὶ τὰς λοιπὰ διοργανίας γάλακτος ἐξ' ὥρελειτ
τοῦ καταναλωτικού ποντού. Οὐδέ τε πειράθησεν ἐν πολλοῖς, εἰς τὸν
βασικὸν λόγον, οἰτενες διῆθηραν τὰ διοικήσια δάχτυλα εἰς τὴν σκέ-
ψιν θύεσσος τοῦ ἐν λαγόνων ἐγγράφων. Ήτος τοῦς την ἀθηναῖς τῆς
παραγωγῆς τοῦ μελάνοντος γάλακτος, θὲ πρέπει νὰ οπισθεῖ διτὶ
τὸ ἐγγράφων της ΑΣΤΤ. Τακεβιθήσθη ταῦτα πολὺ τὴν αἴθριον τῆς
παραγωγῆς, εἰς τὰ μεμακρωμένα σπειρούς εἰς Ἀθηνῶν πέραν
γαλακτοπαραγωγῆς, λόγῳ τοῦ διτὶ αἱ μεμακρωμέναις αὔται περιο-
δεῖς περιερχομέναις τοῦ πόντους τοῦ μελάνος τοῦ.

χαι, έπειταν σταθερά τονιζόντων τονισμένους την γάλακτος των.
Είς τὸν οἰκουμενικὸν τομέα, ὅτι ἐγυστάσιον (ΑΣΤΤ), προσέ-
φεσ πετικὰς ὑπέρσπειρας εἰς τὸν παραγγάλην, πάλι θυμὸς δὲν δύν-
αται λεζήδη τὸν Ικανοποίησες ἀπάντως τὸν ἀγέλαστον τρόπον. Τοῦ-
το δρείλεπτα εἰς τὸ δὲ τὸ ἐγυστάσιον δὲν κατώφθει σὺν θεοτοκίαι
καὶ πλούσῃ καλυτέας εὔας διὰ τὸν παραγγόντον. Δὲν κατέστη δὲν
δυνατόν να ἀποκοινωθῇ ἡ δυναμικής του ἔργοστασι, διότι δέν πέραν
τῆς Ἀλλειώνες ἀπάντως κεφαλαῖον κινήσεως, δὲν ἐλήφθησαν ἐξ
μέρους του Κρότονος μέτρα προστατευτικά, διτία ένδεικνυτα.
ἡταν ἐμηγελού τὸν διουργητῶν γάλακτος καὶ διτία μέρτα μὰ δὲν
η σημειωθῇ νότι ἐραπούσαντα εἰς πλεόνας χόρας ἔκτος της Ἐλ-
λάδος. Η θύρδη εἰσαγωγὴ τὸν σηματευκόνομέν καὶ διαδικασμένον
γάλακτος ἐν τὸν ξεστότερον, δέρο διατίθεται εἰς παράς διώρους αντελά-
γαστος, μὲ δὲ τὴν περιφρή ματα παραγγέμενον γάλα, συντέλε-
ται πολλαὶ εἰς τὴν μείσιον τὸν δινατήστην τοκετήσεος τὸν
ἐγκυοφόνο γάλακτος, αὐτὸς ἀπότελεσμα νὰ μὴ δύναται τὸ ἐγυστάσιον
νὰ διατίθῃ τὰ ἔργασιά του. Πέραν τούτου διατίθεται εἰς τὴν
Πρωτεύονταν καὶ τὸν Πειραιά σηματικά ποστούν τὸν παραγγόν-
τον γάλακτος, ὃς νωντάν πλαστεύονται καὶ λόγῳ της χαρητῆς τιμη-
τεῖς ἢ προσφέρεται διαγνωστέας ωδατός καὶ παραμοδεῖται τὸν ἐ-
ξάλογον τοῦ πατερωμένου ἡμιαυλωπόνον τούτουν, δέρο μὰ δὲν
η σημειωθῇ, εἶναι ἀναμορφίστηκτος ἀντέρος ποιοτικός.

Αι' αὐτὸν καὶ ἀπὸ ἑταῖρον, ἐν βασιλεῖσσα πάτημα μη συντεγμένου οὐδεμίαν ἐπιθύμουν διὰ τὸν Κροτίκον προθύλακοισικόν, ἀλλὰ ἀντίθετον ἔξογονώντας συναλλάγματος, εἰναὶ δὲ πειρωμοῖς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἐπὸν ἔξογευσον εἰσαγόμενον γάλακτον, καὶ μάλισται καὶ ηγενείσας τῆς πατεριώτατος τοῦ γάλακτος. Επιτροφόθεν, δὲν μέντοι προσβούτον διὰ τὸν εὖλον αὐτὸν ἀντιδιάστασον, οὐδὲν διατρέψειν.

ΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΑΔΟΤΡΟΦΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ "ΑΣΤΥ", ΔΙΑ ΤΑ ΕΠΙΜΑΧΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ

ένδος δραγματισμού έμπορίας του ἀγέλαθον γάλακτος, διπτευεπειρωτικού σκοπού του διόπιν διότι η ἔξαρσηδιάς ενίας τιμῆς, διὰ πάντα τοῦ παραργαμένου γάλα της περιοχῆς, καθὼς οὐδὲν ήταν επειτέρω ἀξιοποίησις τῶν πανομοιώμενον ἐποικιῶν πλεονεκτάτων. Ἐφ' οὗ δύο θηλεῖσσαν πραγματοποιήθη ταῦτα ὡς άνω αἰτημάτων τῶν παραγαγούντων, οὐχί μόνον καὶ καθεστώτων δυνάτων να μέσοποτική πλήρωση, η δυνατότης τοῦ ἐργασταίσαν (ΑΣΤΥ), ἀλλὰ καὶ ἀπεκτινότεντο τοῦ διπ- παραξεών καὶ θάλασσην γεγενέστη ἡ ἀνάγκη θύρωσεως καὶ ἄλλων διομη- κανῶν γάλακτος.

Προτού νά σάς παρουσιάσω μεν τὸ ἐγγονάδιον πατερομεμένον γέλακτος, τὸ ἈΣΤΤ, μὲ τὴν γέλακτον καὶ Ἐλλήνην συγχρότερην τον, εἶναι ὀνότητη νά τονίσουμεν δι. Τοῦ Ἑλλάς ἀπέκτησε καὶ ἀποκτά τὰ μέσα ἔξεινα πολιτισμού πονὴ ἐξασφαλίζουν ὑγρεάν καὶ χαράν εἰς τὸν λαόν, μὲ τὴν ἀνοδον τοῦ βιοτικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπέδου τοῦ.

Τὸ ἈΣΤΤ δέ, δηλαδὴ ή βιομηχανία πατερομεμένον γέλακτος, εἶναι πολιτισμός, διότι είναι ταντούρδον καὶ τεχνή καὶ ἐμπόριον. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἔχουν ὡς ἕργον νά παραδίδουν τὸ γάλα, καὶ ἐν προκειμένῳ τὸ ἀγελαδινόν, διὰ νά σᾶς τὸ παραδόσουν πρὸς χρήσιν, κατὰ τὸν πλέον θεώρη τρόπον. Ή πατερομελός τον σᾶς ἐξασφαλίζει πλήρη ὑγρά, χωρὶς οδός ἔγους, δυοτριάς διὰ τὸ ἀντίθετον. Πίνεται εθεντούσαν καὶ φυσικού ειδοροθέσεων. Καὶ τὸ τελευταν ἐξασφαλίζει μὲ τὴν καλήν συνεκανδαλίαν, η δοτά, τώρα, γίνεται μὲ φιλίας καὶ αὔριον, σίων, προγραμματουηγῇ μὲ σᾶλλα μέσα,

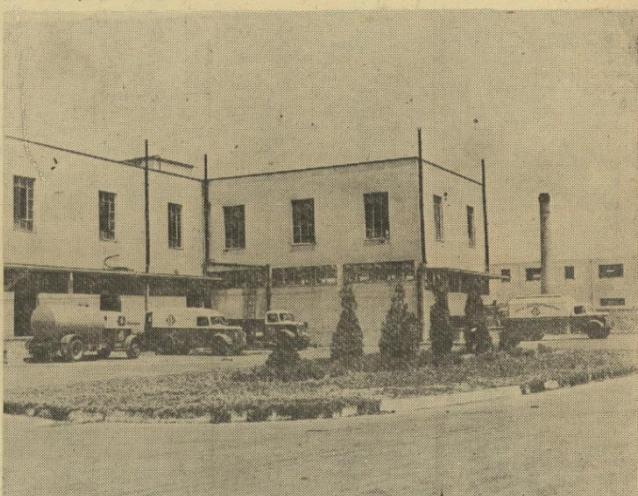
Το έργοστάνων, πάντως, της διομηναρίας απότομη ήτει μιαν άστριτη τεχνική, δια την προσπάσισκην του παστεριμένου γάλακτος και τὸν ἀλλον γαλακτοκυπρίνοντων, που τὴν ἔξαστηλίσκοντι η μηχανικὴ συγχρονίστησι, μὲν τὰ τελεῖα μηχανισμάτα του παραγωγῆς, ὅποιοι ἀναφέρομενοι χάθει, ἀγγίλουσιν ἐγγονιστῶν τῶν ἑταῖρων 1953 καὶ ἔτενδεν. Ἐπειδὴ δὲ οὐτὶ ἕνων τῶν 11 σπερμάτων καὶ οὐτὶ οἰδημένουν δυκτῶν 22.000 Μζ. Εὗροι δομοὶ καὶ πλουνιαὶ καὶ τελεάνια σύνθετα μεθύριον ώποιον, τὸ οποῖον ἀπαρτίζουν πολλοὶ επιστήμονες εἰδούς καὶ τεχνικοὶ καὶ τεχνίτες εἰδούς.

Μεγικοί από τούς επιστημόνας τούς έργοστασίους «ΑΣΤΤ» είναι δύο Έλληνες διευθυντής τους, δ. κ. Β. Κ. Γενίδης, διευθύντης τους, διευθύνεται είς το Πανεπιστήμιο των Θεσσαλονίκης γενετούς καὶ συνέ-
δικευμένου.

Θεοσανωτικής γενούνος και συνέχισε τας σπουδών της επί την Ἀγγλίαν, ειδουσκενδές εἰς τὴν γαλακτοκομίαν. Τργάγην δὲ φημητῆς εἰς τὴν Ἀνατόπην Γεωπονικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν. Οἱ καὶ Καὶ Ταραντίνοις πεποίησαν. Π. Ἀνατόπην

ο αγωγός και τὸ κοινὲ εἰς τὸ τῆμα παραλεῖται, οὗτον ἀναμένει ἀμύδος τοῦ χρησείν διὰ νὰ τὸ ἐλέγχει καὶ νὰ κρίνῃ εἰναὶ κα-
τάληπτον. Τοσούτεται ἑνὸς τε-
μαρροφού ταυτίας, διὰ νὰ μα-
ρεφθῇ εἰς τὸ ὄντωνα λυγιστικό^{τε}
μηχανήμα, δόπτε καὶ παραλεῖ-
βατέα τὸ δογμήν κενόν, διὰ νὰ
πλήνῃ αὐτομονίας καὶ νὰ παραδο-
θῇ παραπλέοντας.

θῆ καθαρὸν ἀπολύτως.
Τὸ γάλα μόλις ξυγισθῇ ἀνέρ-

Μια άλλη πτοφύτ του έργωσασιον της διευπαγίας παπεριώμενον γάλακτος «ΑΣΤΥ», είς την δδον Πέτρου Ράλλη μαρτφρά τη Ρούφη.

Αθηνών, μετεκπαιδευθέντες την γαλακτοκομίαν εἰς Πανεπιστήμιον τον ἔξοδον εἰς.

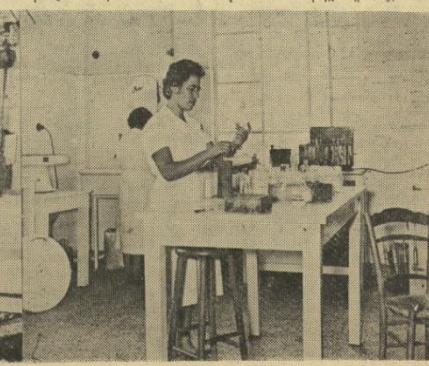
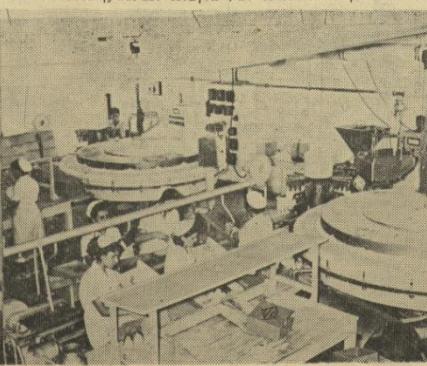
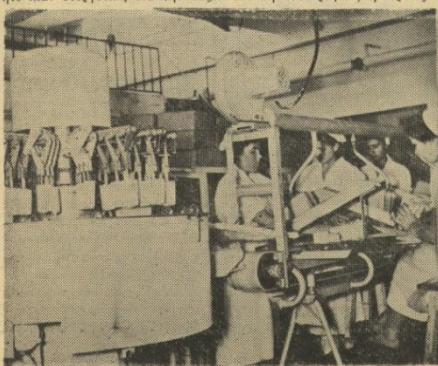
Ταῦδεν καὶ ἄλλοι ἐπιστρέψαντες καὶ τὴν γαλακτοκομίαν παύοντες καὶ

χεταὶ αὐτομάτως διὰ σωλήνων εἰς
τὸ ἐπάνω διαμέρισμα τὸν ἕγοστα-
σιν, διὰ νὰ δουσῃ τὴν πόρτην
κατεργασμάν του. Παῖει πλέον ὁ
καποβούλιον ὑπόστρωμα καὶ πολὺ^{τόπον}
ἀπὸ εἰδούς ὠροφόρου μετρητῶν
τῆς Ψεύτεως. Αὐτούσιον ἡ δει-
ματοποιία διὰ τὰ λιπαρὰ δι-
γάλακτος καὶ μετὰ φεγύει δι-
τὸν επιτέλους.

**ΠΑΤΣΙΜΟΝ,
ΕΜΦΙΑΛΩΣΙΣ**

ο «ΑΣΤΤ» διαθέτει δύο αντα μηχανήματα πληρώσεω

ἐμφιαλώσεως, μὲν ἀντίστοιχοι
υπῆματα πλυσμάτος τῶν φια-
τὰ δροῖα ἐγγάζονται ἔνιαι

Διάφορα τμήματα των έργων τους «ΑΣΤΥ», «Αισθητέρα» και είς τό κέντρον μηχανήματα παραγωγής παγωτών. Δεξιά Ελεγχός γάλακτος λαστεριωμένου είς τό χημείον του.

Σημειώσεις

Σημειώσεις

Σημειώσεις

Στημειώσεις